

[Rytter.]

Ord i 10de Stykke. Det samme gælder § 9, 4de Stykke, hvor der staar:

„Ved Behandlingen af de i § 38 i Lov om Apotekervæsenet omhandlede Sager.“ Det gaar heller ikke, da vi ikke har en § 38 i nogen eksisterende Lov om Apotekervæsenet.

Af disse Grunde bliver det nødvendigt at sende Lovforslaget i Udvalg for at faa det bragt i Overensstemmelse med den øvrige Lovgivning.

Om Lovforslagets Tendens skal jeg kun sige, at jeg tror, det er en praktisk Maade at ordne Sundhedsvæsenets Styrelse paa. Jeg kunde ganske vist have ønsket, at Ministeren eller Medicinaldirektøren var noget mere bundet, for i Lovforslaget er der egentlig ingen Begrænsning af Konsulentantallet. Naar det maaske kan passere paa dette Punkt, er det, fordi der foreligger saa bestemte Udtalelser i Betænkningen fra Folketinget, hvor det udtales, at det ikke er Meningen, at Ordningen paa noget Punkt maa blive dyrere end den nuværende Ordning; deri ligger jo nogen Begrænsning af Antallet. — Jeg kan slutte mig til, at Ministeren har taget en Reservation med Hensyn til Retslægeraadet, idet det er Meningen at forelægge et Lovforslag om Retslægeraadet, og det vil jeg anse for heldigt.

Det er meget nøjagtigt angivet, hvem der skal udnævne de forskellige Konsulenter, og det er selvfølgelig heldigt, men Ministeren har indført en Sprogbrug her, som jeg ikke tror man plejer at bruge i Lovsproget. Det er Udtrykket „udpeges af Indenrigsministeren“. Jeg tror, det er lidt mere, Indenrigsministeren skal gøre, end at udpege, for det kunde tyde paa, at en anden skal udnævne, og vi maa vistnok forandre det Udtryk.

Endelig har jeg en anden formel Indvending. Skønt det er angivet, hvem der udnævner Konsulenterne og andre, som kan blive knyttet til Sundhedsstyrelsen, findes der ikke et Ord om, hvem der skal udnævne Medicinaldirektøren — han skal selvfølgelig have kongelig Udnævnelse, men det staar altsaa ikke i Lovforslaget, skønt Meningen er, at det skal være som hidtil.

Alt i alt kan vi fra vor Side give Lovforslaget vor Tilslutning. De forskellige Ting, jeg har omtalt, gaar jeg ud fra at vi meget let vil kunne ordne i et Udvalg.

H. P. Jensen: Det foreliggende Lovforslag er et Led i den Kæde af Forslag, der dels allerede er behandlet i dette høje Ting, dels vil komme. Det har faaet det

smukke Navn „Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse“, og det er en Frugt af det Arbejde, der blev udført i Fjor af et af Indenrigsministeren nedsat Udvalg, hvis Opgave var at modernisere og eventuelt simplificere Lov af 30. April 1909. Udvalget begyndte sit Arbejde i Maj og afgav Betænkning i December, altsaa forholdsvist hurtigt. Det Forslag, Udvalget afleverede, er i alt væsentligt blevet benyttet af den højtærede Minister ved Udarbejdelsen af det af Ministeren i det andet høje Ting fremsatte Lovforslag. Det fik der en god Modtagelse, der blev kun stillet otte mindre væsentlige Ændringsforslag, og de blev endda stillet af Ministeren med Tilslutning af Udvalget. Der var saaledes den skønneste Enighed.

Efter Forslaget skal Centralstyrelsen for Landets Sundhedsvæsen benævnes med Ordet Sundhedsstyrelsen. Denne fører Tilsyn med Sundheds- og Sygeplejen, herunder indbefattet Tandlæge-, Jordemoder- og Apotekervæsenet. Det væsentlige nye er, at Virksomheden ogsaa omfatter Hæren og Flaaden samt Rigshospitalet og Grønland, hvilket jeg hilser med Glæde. Sundhedsstyrelsen skal dels vaage over, at Sundhedslovgivningen bliver overholdt, dels være raadvigende i alle Sundhedsager. Det paalægges strengt, at Pligten til at afgive de foreskrevne Indberetninger og lignende overholdes. I modsat Fald ifalder de paagældende Dagsbøder af indtil 50 Kr. Lovforslaget indeholder selvfølgelig ogsaa Bestemmelser om, hvorledes man har at forholde sig, hvis en Læge, en Apoteker, en Tandlæge, en Jordemoder, en Sygeplejer eller en Massør bliver helt eller delvis uskikket til at røgte det dem betroede Hverv paa forsvarlig Maade. Sundhedsstyrelsen skal aarlig indgive Beretning angaaende Virksomheden til Indenrigsministeren.

Chefen for Sundhedsstyrelsen benævnes Medicinaldirektøren. Han maa ikke have anden erhvervsmæssig Beskæftigelse. I øvrigt bestaar Sundhedsstyrelsen af en hygiejnisk-lægelig Afdeling og en Apotekerafdeling samt et til disse knyttet Sekretariat. Som Konsulenter for Styrelsen kan Ministeren for 6 Aar ad Gangen udnævne Læger med Specialuddannelse. Ligeledes skal der antages en praktiserende Læge og en Tandlæge. Medicinaldirektøren og de nævnte Konsulenter udgør et Lægeraad, som skal holde Møde mindst to Gange om Aaret. Indenrigsministeren udpeger ogsaa for 6 Aar ad Gangen to Repræsentanter for de kommunale Raad, som skal deltage i Lægeraadets Behandling af Spørgsmaal, der har almen Interesse